

SPOJ NÁS V ÚMLUVĚ LÁSKY

INSPIRACE K 18. V MĚSÍCI PRO ŽIVOT ZE SCHÖNSTATTSKÉ SPIRITUALITY

LETNICE V SCHÖNSTATTSKÉ SVATYŇCE

Milá schönstattská rodino, v minulém čísle jsme se zabývali křesťanstvím v diaspoře - jak si zachovat a předávat víru, když jsme v menšině. Před touto otázkou stáli i apoštolové po Ježíšově zmrtvýchvstání. Touhu předávat víru měli, ale nevěděli jak a navíc nedokázali překonat strach před Židy. I přes své schopnosti naráží také na své lidské hranice. V této situaci se nacházíme tak často i my. Bůh nás v tom ale nenechává samotné. Stojíme krátce před Letnicemi v očekávání darů Ducha svatého a zároveň před naší schönstattskou poutí do Rokole. Dr. Wolf nás uvádí do textu, který nás může inspirovat jak hlouběji prožít Letnice v dnešní době:

Jde-li u patera Kentenicha o uschopnění k apoštolátu a k poslání, rád hovoří o svatyňce jako coenaculu. Jako byla ve Skutcích apoštolských místnost Poslední večeře (lat. coenaculum někdy se užívá též pojmu večeřadlo) pro apoštoly místem modlitby a zmocnění zaslíbeným Duchem svatým, tak je pro našeho zakladatele svatyňka coenaculem dneška. V hodince coenacula modlitební knihy Himmelwärts zve hnutí, aby se jako apoštolové shromáždilo každý den okolo Panny Marie a nechalo se tak formovat a zmocnit k apoštolátu.

Jedním velmi typickým textem pro pozvání do svatyňky jako coenacula je první přednáška exercičního kursu: „Duch svatý a království pokoje“ z roku 1930. V roce 1946 byl díky kněžím a teologům Schönstattského hnutí a společnosti pallotinů umístěn v původní svatyňce symbol Ducha svatého. Od té doby existuje v hnutí silný proud coenacula.

P. J. Kentenich, Exerciční přednáška pro svazové sestry a Sestry Mariiny, Schönstatt, 24. 8. 1930:

Svatyňka jako coenacultun

Což se necítíme bezprostředně přenesení do místnosti poslední večeře? Což nepůsobí exercicie jakoby samozřejmě a přirozeně v naší duši, jako letniční nověna před sesláním Ducha svatého? Co očekáváme v těchto dnech? Zázrak Letnic! Bez zázraku Letnic je prosba o dokonalý pokoj jen »zvučící zvon« a »dunící kov« (srov. 1 Kor 13,1). Pokud se nás v nitru nezmocní Duch svatý, pokud nás nenaplní, můžeme se snažit, jak chceme. Bohu dík! Do naší duše může přijít něco jako osvobození. My všichni musíme říct: Nezůstal jsem tak věrný, tak poslušný, jak jsem měl. Jak mnoho předsevzetí jsme udělali, a nic z toho nebylo! Máme si zase dávat mnohá předsevzetí? Ne! Trénink vůle nám nepomůže. To bylo dříve. Ty časy už minuly. Teď dostáváme na křik naší duše po vnitřní svobodě a vykoupení docela jinou odpověď; dostáváme docela jinou odpověď na vědomí, že navzdory našemu chtění a přáním jsme stále tak velmi pudoví, ohnutí k zemi. Odpověď zní: Veni, Sancte Spiritus! (Přijď, Duchu Svatý!)

Zázrak Letnic musí v naší duši nastolit a uskutečnit zázrak svatosti. Proto se musíme orientovat od počátku silně teocentricky, od počátku musíme vzít

letniční přípravu apoštolů za svou přípravu na zázrak Letnic. Vidíte, máme tu situaci přímo před sebou - říká se tu tak pěkně:

„Et erant omnes unanimiter perseverantes in oratione cum Maria matre Jesu“ (A všichni setrvali jednomyslně v modlitbě s Marií, matkou Ježíšovou) (Sk 1,14).

Sedí tu všichni společně v coenaculu. Kaplička má být od nynějška naším coenaculem. Vžijme se tedy do obrazu, že jsme shromážděni okolo Panny Marie, sjednoceni s ní a na ni navázáni. « Et erant omnes unanimiter... » Jednomyslně setrvali pospolu. To se hodí i na nás. „Unanimiter“ - jedno srdce a jedna duše! Necítíme se snad jako jedno srdce a jedna duše? „Cum Maria“ - s Marií - není to samozřejmě? Je to přece naše svatyňka tam dole v údolí. Tam jsme stále u naší milé Panny Marie, jsme společně „in oratione“ - v modlitbě. Byli jedné mysli a setrvali v modlitbách a prosbách, ale „cum Maria matre Jesu“ - s Marií matkou Ježíšovou, nebyli sami. Tak se také stavíme vedle Panny Marie. Musí jako tenkrát sepnout ruce. Musí se modlit za nás a s námi: Veni, Sancte Spiritus! Adveniat regnum tuum! Přijď tvé království! Ať přijde království Ducha svatého!

Pár otázek pro osobní či společné zamyšlení nad textem:

- 1. Co mne zvláště zaujalo v přečteném textu?*
- 2. Někdy se nám nedaří, i když jsme zapojili všechny své síly a schopnosti. Kde zažívám tyto hranice svých možností a kde zvláště potřebuji Boží pomoc, proměnu, obrat?*
- 3. Jsem ochoten Ducha svatého opravdu pustit do svého nitra, aby ho mohl proměnit a mohl mne vést? Neobávám se toho možná natolik, že chci raději dál zkoušet řešit situaci jen svými silami?*
- 4. Věřím skutečně, že Duch svatý má moc mne a moji situaci proměnit a nejen že má tuto moc, ale že to chce pro mne udělat?*
- 5. Za co chci nyní o Letnicích zvláště prosit?*
- 6. Napadá mne, jak bych mohl společně s Marií na pouti ve svatyňce, nebo v domácí svatyňce prožít nadcházející Letnice? Jak bych se na ně mohl připravit?*

*S naší důvěrou to může být slabší. Jak velikým povzbuzením nám může být Panna Maria ve večeradle - kde se s důvěrou a vytrvalostí modlí s apoštoly. Pohled na ni nám může pomoci učit se této důvěře a vytrvalosti. A pokud snad pochybujeme, že by Bůh vyslyšel naši modlitbu, pak alespoň důvěřovat, že modlitbu Panny Marie jistě vyslyší. Bůh si jistě přeje, abychom, podobně jako učedníci, mohli zažít jeho lásku a moc a mohli o Bohu svědčit lidem okolo nás. V touze připravit se na Letnice a stále hlouběji zažívat zázraky Ducha svatého se můžeme v těchto dnech duchovně spojit a modlit se zmíněnou modlitbu z modlitební knížky *Himmelwärts* (Vzhůru k Otci):*

Vesperes - nešpory (18. hodin)

Již slunce k západu se schyluje a naším cílem coenaculum je...

Tam s církví příchod Ducha vyprosila, tam milost vlažná srdce přetvořila, tam uvedla je v Krista učení

a dala k mučednictví nadšení. Totéž chceš ve svatyňce naší konat, v nás slabých světlo víry posilovat, a všechno, co nám nese všední den, nás učíš vidět Božím pohledem. Ukaž mi teď, jak láska Otce vřelá též dnešním dnem mne věrně provázela. Za dary, jež mi dává zas a zas, chci s tebou zpívat "Deo gratias!" Bud' Bohu Otci vděčně chvála vzdána s Marií skrze Krista, světů Pána, ve Svatém Duchu, dárce milosti, vším tvorstvem teď i v celé věčnosti. Amen.

Milá schönstattská rodino, Ty z vás, kteří se mohou zúčastnit schönstattské pouti do Rokole 19. května, srdečně zvu a těším se na setkání. Vy, kteří přijít nemůžete, s námi můžete putovat duchovně a podpořit nás v modlitbě. I my na vás budeme myslet. Zároveň kdo by chtěl, má možnost poslat své úmysly na adresu: zdenek.gregora@inro.cz tel: 725578534. Za tyto úmysly se budeme modlit na padesátakilometrové pěší pouti z Pastvin do Rokole. I k této pouti je možné se přidat - více informací je na webových stránkách.

18. května se zvláště spojuji v modlitbě a posílám vám z našeho „Coenacula“ - svatyňky v Rokoli požehnání.

+ P. Daniel Bořkovec

Koho text zaujal, doporučuji přečíst si další texty P. Kentenicha v knize od Dr. Petera Wolfa „Jeho poslání naše misie“ Tuto knihu vydal Institut schönstattských rodin 2012. Citovaný text je ze s. 50-52.

Vydává Schönstattské hnutí www.schoenstatt.cz